

در پی وضع محدودیت بر...

«ص ۳»

هشدار اعضای جنبش...

«ص ۳»

دختران معترض:

«آموزش حق ماست، اجازه دهید دختران افغانستان بیاموزند»

«صفحه ۲»

یونیسف از حمایت مالی ۲۵ میلیون دالری جاپان برای ساخت و بازسازی ۱۶۵ باب مکتب در افغانستان خبر داد

فران اکیثا، نماینده یونیسف در افغانستان می گوید: «زمانی که صنف‌های درسی برای اطفال خوشایند و امن باشد، آنها انگیزه یادگیری پیدا می کنند و به

خبرگزاری زنان افغانستان: یونیسف به کمک مالی جاپان ۱۶۵ باب مکتب ابتدایی را در سراسر افغانستان بازسازی و یا جدیداً می سازد که از این طریق زمینه آموزش برای ۳۳۰۰۰ کودک فراهم خواهد شد.

یونیسف یا صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد در خبرنامه خبر داد که این پروژه از بودجه به ارزش ۲۵ میلیون دالر برخوردار بوده و شامل ساخت و بازسازی صنف‌های درسی، تشناب‌ها، امکانات شستن دست‌ها و دیوارهای محیطی (چهار دیواری) می باشد.

قتل یک زن در تخار

خبرگزاری زنان افغانستان: یک زن شصت ساله در ولسوالی خواجه غار ولایت تخار بوسیله‌ی ریسمان حلق آویز شده و جان باخته است. مسوولان محلی طالبان با تایید این خبر گفتند که یک تن را در پیوند به این رویداد دستگیر کردند. هویت این زن «بی بی صورت» شصت ساله گفته شده و انگیزه‌ی قتل او مشخص نیست. این رویداد در روستای اسفند دشت ولسوالی خواجه غار بوقوع پیوسته است. به دلیل عدم فعالیت نهادهای حقوق بشری عوامل و پرونده های قتل زنان در دادگاه طالبان بی نتیجه مانده و عاملین مجازات نمی شود عدم نظارت از وضعیت حقوق بشر و رسیدگی به پرونده های قتل زنان سبب گسترش این موارد شده است.

تحصن و اعتصاب غذایی نا محدود زنان در شهرهای مختلف جهان شکل می‌گیرد. این زنان در قطعنامه شان بعضی خواسته‌ها و مطالبات را از جامعه جهانی و سایر سازمانهای بین‌المللی حقوق بشری مطرح کردند.

به رسمیت شناسایی آپارتاید جنسیتی در افغانستان، توقف کمک‌های مالی به طالبان، رهایی فعالین مدنی، فعالین حقوق بشر و خبرنگاران از زندان طالبان از خواسته‌های زنان معترض است.

آنان همچنان تاکید کردند که «ما خواهان توجه عاجل و ضروری سازمان ملل متحد به خواسته‌ها و دغدغه‌ها و دیگر همزمان‌اش که دست به اعتصاب غذایی زدند، هستیم. در غیر آن هر اتفاقی برای اعتراض کنندگان رخ دهد جامعه جهانی، سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و تمام کشورهای جهان از جمله ایالات متحده امریکا امریکا و طالبان مسوول می‌باشد.»

آنان همچنان تاکید کردند که در صورتیکه سازمان ملل متحد و کشورهای جهان به خواسته انسانی و اعتصاب غذایی در زریاب پریانی در مدت ۱۲ روز توجه نکنند، «ما حاضریم که دست به اعتصاب غذایی نا محدود بزنیم.»

آپارتاید جنسیتی طالبان

به عنوان جنایت علیه بشریت به رسمیت شناخته شود

«دو سال است که ما زیر شکنجه و رنج و خشونت طالبان قرار داریم؛ زنان افغانستان به خاطر جنسیت شان از حقوق انسانی شان محروم شده‌اند حقوق بشر در افغانستان نقض شده است و جنایات طالبان علیه مردم افغانستان هر روز افزایش می‌یابد.»

خبرگزاری زنان افغانستان: همزمان با ششمین روز اعتصاب غذایی تمنا پریانی در آلمان، گروهی از فعالین حقوق زن، کنشگران مدنی، فعالین حقوق بشر و زنان معترض خیابانی که به دلیل فعالیت های مدنی و اعتراضات خیابانی علیه طالبان به پاکستان مهاجر شدند طی یک گردهمایی اعتراضی از تحصن و اعتصاب غذایی تمنا پریانی حمایت کردند.

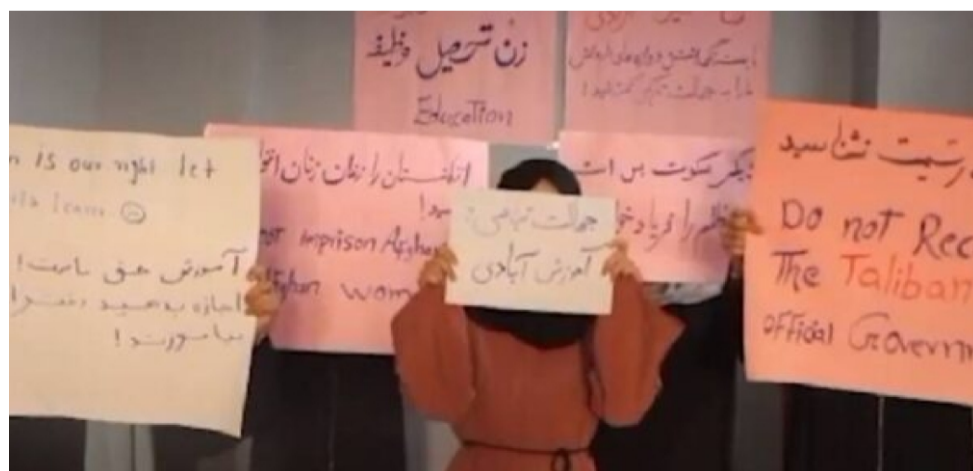
این فعالان امروز در اسلام آباد گردهم آمده و با سردادن شعارهای ضد طالبانی تاکید کردند که آپارتاید جنسیتی در افغانستان به عنوان جنایت علیه بشریت از سوی سازمانهای حقوق بشری به رسمیت شناخته شود.

در قطعنامه‌ای که از سوی این فعالان در اسلام آباد منتشر شده آمده است: «دو سال است که ما زیر شکنجه و رنج و خشونت طالبان قرار داریم؛ زنان افغانستان به خاطر جنسیت شان از حقوق انسانی شان محروم شده‌اند حقوق بشر در افغانستان نقض شده است و جنایات طالبان علیه مردم افغانستان هر روز افزایش می‌یابد.»

زنان معترض تاکید کردند که در صورت عدم توجه جهان به خواسته‌های زنان معترض،

دختران معترض:

«آموزش حق ماست، اجازه دهید دختران افغانستان بیاموزند»

دست به اعتصاب غذایی زده که تا دوازدهم این ماه ادامه دارد و این زنان از جامعه جهانی می‌خواهند تا گروه طالبان را به رسمیت نشناسد و رفتار این گروه با زنان را به عنوان آپارتاید جنسیتی به رسمیت بشناسد.

این درحالی است که امسال دختران از اشتراک در آزمون کانکور سراسری کشور باز داشته شدند و این آزمون بدون حضور آنها در سراسر کشور برگزار گردید. این عمل طالبان با واکنش زنان و دختران معترض و فعالان حقوق بشر و فعالان حقوق زنان روبرو شده است، اما کسی در پاسخ به اعتراض آنها توجه و ابراز نظر نکرده است.

مانند، جامعه جهانی نیز در برابر ظلم و ستم این گروه خاموش است و در این مدت آسیب پذیرترین قشر جامعه، زنان و دختران بوده که از تمامی حقوق شان از سوی این گروه زن‌ستیز محروم شده‌اند.

دختران معترض افزوده‌اند، آموزش حق ماست، اجازه دهید دختران افغانستان بیاموزند. این دختران می‌گویند: «در برابر ظلم این گروه ظالم، دیکتاتور و زن‌ستیز سکوت نمی‌کنیم، در مقابل ظلم شان فریاد خواهیم زد، دیگر سکوت بس است.» برعلاوه اعتراض این دختران، چند تن از فعال حقوق زنان در شهر کلن آلمان نیز از آغاز ماه سپتامبر

اجازه حضور دختران در آزمون شورای طبی گفته بودند: «طی دوسال گذشته دختران به دستور طالبان از تحصیل و تعلیم باز

شماری از دختران روز گذشته نیز طی گردهمایی‌ای در اعتراض به وضع محدودیت‌های فراوان طالبان بر زنان و دختران و عدم

دختران باز نکنند آنها از اعتراضات شان دست نخواهند کشید و از جامعه جهانی نیز خواسته‌اند که طالبان را به رسمیت نشناسد.

شماری از دختران همزمان با اعلام نتایج آزمون کانکور که تنها پسران در آن حضور داشتند، در یک مکان سربسته در اعتراض به محدودیت‌های وضع شده بر زنان و دختران دادخواهی کردند.

به رؤیت ویدیویی که از اعتراض این دختران در فضای مجازی منتشر شده، این دختران با شعارهای چون «جهالت تباهی - آموزش آبادی، من داکترم - تحصیل حق من است، زن حق آموزش دارد» صدای شان را علیه سیاست زن‌ستیزی طالبان بلند کردند.

این دختران معترض می‌گویند تا زمانی که طالبان دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها را به روی

در پی وضع محدودیت بر زنان از سوی طالبان در پارک ملی بندامیر دهها زن و مرد از کار بی کار شده‌اند

پارک ملی بندامیر، مکان تفریحی که در ماه‌های گذشته هزاران تن گردشگران به شمول زنان از این مکان طبیعی دیدن می‌کردند، اما پس از دستور تازه وزیر امر به معروف و نهی از منکر طالبان بر عدم حضور زنان در این پارک ملی، نه تنها زنان بلکه حضور مردان به گونه بی‌پیشینه‌ی کم‌رنگ شده است.

شماری از باشندگان یکولنگ که در پارک ملی بندامیر مصروف کار بودند گفتند، در هفته‌ی گذشته تنها مردانی انگشت شمار از این مکان طبیعی دیدن کردند.

به گفته‌ی آنان طالبان در مسیر بند امیر، محتسبانی را گماشته‌اند که از رفتن زنان به این پارک ملی جلوگیری کنند. این کارگران با نگرانی از ادامه‌ی این محدودیت می‌گویند، کاهش حضور گردشگران در بندامیر، سبب از رونق افتادن کار و بار آنان شده است.

محمد حسین یک تن از باشندگان رو ستایی جاروب کشو به خبرگزاری زنان

بازداشت سه تن به اتهام قاچاق آثاریاستانی به ارزش ۲۷ میلیون دالر از سوی طالبان

خبرگزاری زنان افغانستان: وزارت دفاع ملی طالبان اعلام کرده است که سه تن را در پیوند به قاچاق آثاریاستانی در ولایات بامیان، کابل و بلخ بازداشت کرده‌اند. هرچند این وزارت طالبان از افراد بازداشت‌شده جزئیات نداده اما گفته از نزد آنان، به ارزش ۲۷ میلیون دالر آثاریاستانی که شامل دو مجسمه، دو جسد مومیایی شده، یک تاج طلا، پنج صندوق، دو شمشیر و یک کتاب ۱۷ صفحه‌ی که با طلا نوشته شده به دست آمده است. در سال روان خورشیدی طالبان در بامیان ادعا کرده بود که برخی از قاچاق‌گران خارجی را به اتهام انتقال آثاریاستانی مربوط به تندیس‌های بودا بازداشت کرده بودند.

هیچ‌گونه مشکلی بی رعایتی حجاب در پارک ملی وجود نداشته و طالبان بی حجابی زنان را بهانه کرده‌اند تا بار دیگر بر زندگی زنان محدودیت وضع کنند.

این در حالی است وزیر امر به معروف و نهی از منکر طالبان در بامیان رفتن زنان در پارک ملی بندامیر را ممنوع اعلام کرد. و حالا ماموران امر به معروف و نهی از منکر موظف شده‌اند تا از رفتن زنان به پارک ملی بند امیر جلوگیری کنند.

مشکلات اقتصادی خانواده‌های خود را رفع کنند و محصولات تولیدی شانرا به فروش برسانند.

بختاور احمدی، یک تن از این زنان گفت چندین سال میشه به اینجا کار میکنم و فروشات هم خوب بود. حالا دیگه مجبوریم همه داشته‌های خود را جمع کنیم و به خانه‌های خود برگردیم زیرا دیگر زنانی نیستند که محصولات ما را خریداری کنند به باور شماری از این بانوان پیش از این

افغانستان گفت، نزدیک به ۱۰۰ خانواده از طریق کار در پارک ملی بند امیر مصارف زندگی شانرا تامین می‌کردند. اما حالا با عدم حضور زنان و گردشگران همه‌ی آنان بیکار هستند.

در سوی دیگر دهها تن از زنانی هستند که روزهای گرمی را بخاطر فروش صنایع دستی به این مکان سپری می‌کردند.

این زنان با نگرانی از فروش ساخته‌های دستی‌شان می‌گویند، دیگر نمی‌توانند

یونیسف از حمایت مالی ۲۵ میلیون...

این گونه ثبت نام، میزان حضور و فراغت در مکتبها افزایش می‌یابد. حمایت دولت و مردم جاپان درست در زمانی که اطفال افغان در مسیر آموزش خود با موانع زیادی روبه‌رو هستند، حایز اهمیت فراوان است.»

همچنان تاکاشی اوکادا، سفیر جاپان در افغانستان گفت: «هر طفل حق دارد به مکتب برود و در محیط امن بیاموزد. جاپان از آموزش و رشد دختران و پسران افغان در مکتبها با ساختن و بازسازی صنفهای درسی و تاسیسات آب و حفظ‌الصحه حمایت می‌کند.»

این در حالی است که بر اساس گزارش یونیسف حد اقل نیمی از مکتبهای دولتی در افغانستان

محیطی (چهار دیواری) هستند. چهار دیواری مکتبها از این جهت مهم است که مکتبهای احاطه شده با دیوارها از سوی خانواده‌ها امن تلقی می‌شوند و این اقدام به ویژه حضور دختران را در مکتبها بهبود می‌بخشد.

صنفهای درسی کافی و ۵۸ درصد آن آب آشامیدنی پاک و جای شستشوی دستها را ندارد. به گونه میانگین، برای ۲۴۹ شاگرد یک تشناب فعال وجود دارد. صرف ۴۷ درصد مکتبها دارای دیوارهای

هشدار اعضای جنبش خودجوش زنان به ادامه‌ی اعتراضات در داخل کشور

آنان از جامعه جهانی خواهان رسیدگی به وضعیت زنان در افغانستان شدند

۱. باید جلوی آپارتاید جنسیتی در افغانستان که روز به روز شدیدتر می‌شود گرفته شود.
۲. قطع نمودن کمک‌های نقدی برای طالبان.
۳. ممنوع قرار دادن سفر سران طالبان به کشورهای بیرونی.
۴. از زنان افغانستان حمایت‌های گسترده و همه جانبه صورت بگیرد.

جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان، قطعه‌نامه‌ی را بخاطر آنچه که اعضای این جنبش از آن به عنوان تشدید محدودیتها و آپارتاید جنسیتی بالای زنان می‌دانند صادر کردند.

اعضای جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان از سکوت جامعه جهانی در برابر اعتصاب غذایی تمنا پرانی و برخی دیگر از زنان معترض در بیرون از کشور انتقاد کرده و می‌گویند، تا به خواسته‌های زنان رسیدگی صورت نگیرد از اینگونه اعتصاب در بیرون از افغانستان حمایت می‌کنند. اعضای جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان، طی ۵ ماده در این قطعه‌نامه خواسته‌های شانرا اعلان کردند.

Rising Poverty to Forced Marriage of Girls to Escape Hunger in Afghanistan

Afghan Women's News Agency - After the Taliban imposed restrictions on the work of relief agencies and the lack of funds for humanitarian aid in Afghanistan, economic and human rights problems are increasing alarmingly in the country. The World Food Program (WFP) has expressed concern about the situation in Afghanistan by publishing a newsletter on the X social network and said that it needs a billion dollar budget to prevent a humanitarian disaster in Afghanistan, this organization can provide food aid to

only one from every five citizens in need in Afghanistan. The increase in poverty and severe unemployment in Afghanistan has caused a number of poor families to force their daughters to marry in exchange for money and saving them from starvation. Mir Ahmad is a resident of one of the remote districts of Herat province, who, due to poverty and economic problems, has forced his 14-year-old daughter to marry a man whom his daughter does not like. Mir Ahmad says: "When I couldn't find a morsel of bread for my only daughter, I

thought that marriage is the best way for my daughter to be saved from the poverty and misery we have, and the amount of money we get will solve some of my family's problems. My daughter was not agree with this marriage, but we had no other choice because I have no job, no income, and there is no help for us poor people, so that at least we don't die of hunger. Mir Ahmed is a clear example of the dire situation of thousands of families in Afghanistan who force their daughters to marry against their will due to poverty and economic problems.

At the same time, human rights activists have expressed concern about this situation and say that the continuation of this situation will cause a

severe human rights crisis in Afghanistan. UNICEF recently expressed concern about the increase in forced marriages in Afghanistan and said

that the organization has received credible reports that families are even offering baby girls for future marriage in exchange for money.

U.S. Permanent Representative to the UN Human Rights Council Michèle Taylor:

"The Taliban will not be recognized unless they respect women's rights"

Afghan Women's News Agency - AMBASSADOR MICHÈLE TAYLOR U.S. Permanent Representative to the United Nations Human Rights Council, has expressed her concern about the current situation of women in Afghanistan. Mrs. Taylor, who was speaking at the 54th session of the Human Rights Council, said that the United States and the countries of the world will not

recognize the government of the Taliban until they change their policies. Taylor believes that the future of Afghanistan is tied to the issue of inclusive participation. This is despite the fact that more than 60 civil and human rights institutions and organizations have requested the members of the United Nations Human Rights Council to document the crimes of the Taliban through a joint open letter.